

3. 10. 2018

[Redacted text]

Praha, 26. 9. 2018

Naše č.j.: 01.35-000001/18-052

Vaše žádost doručená dne: 11.9.2018 dle zákona č. 106/1999 Sb.

Rozhodnutí o odmítnutí žádosti

Česká advokátní komora (dále též jen ČAK nebo Komora) rozhodla vedoucím odboru sekretariátu a právního podle ust. § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších změn a doplňků (dále též jen SPI), o žádosti [Redacted text] žádostech o poskytnutí informací, takto:

I.

Žádosti o poskytnutí informace, a to (odpovědí) na níže uvedené otázky:

1. Pokud jste tuto evidenci (evidenci advokátů, kteří byli v době od 25.února 1948 do 17.listopadu 1989 členy Komunistické strany Československa, zkr. KSČ) nevedli a nevedete, z jakého důvodu? Kolik členů bývalé KSČ je členy České advokátní komory?
2. Jakým způsobem a v praxi u jednotlivých advokátů realizujete zákona č. 198/1983 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu?
3. Jakým způsobem řešíte v praxi rozpor mezi slibem advokáta, který dle § 5 odst. 1 písm.j) zák.č. 85/1996 Sb., o advokacii v platném znění zní (dle citace žadatele) „...Slibuji na svou čest a svědomí, že budu ctít právo a etiku povolání advokáta a chránit lidská práva. Slibuji, že budu dodržovat povinnost mlčenlivosti a dbát důstojnosti advokátního stavu...“, který musel či musí každý advokát složit, pokud chce být advokátem, a zákonem č. 198/1993 Sb.?
4. Jakým způsobem řešíte rozpor mezi ustanovením § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii v platném znění, a zákonem č. 198/1993 Sb.

A

se nevyhovuje,
a tato žádost se odmítá.

Odůvodnění:

1.

Dne 11.9.2018 doručil žadatel Komore jako povinnému subjektu dle zákona o SPI podání, kterým žádal poskytnout informace, doslova uvedeno „a to na níže uvedené otázky“, přičemž Komora takovou žádost čte tak, že žadatel žádal poskytnout informace podáním odpovědi na níže uvedené otázky, a sice

1. Zda vedete či jste vedli evidenci advokátů, kteří byli v době od 25.února 1948 do 17.listopadu 1989 členy Komunistické strany Československa (zkr. KSČ). Pokud jste tuto evidenci nevedli a nevedete, z jakého důvodu? Kolik členů bývalé KSČ je členy České advokátní komory?
2. Jakým způsobem a v praxi u jednotlivých advokátů realizujete zákona č. 198/1983 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu?
3. Jakým způsobem řešíte v praxi rozpor mezi slibem advokáta, který dle § 5 odst. 1 písm. j) zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii v platném znění zní (dle citace žadatele) „...Slibuji na svou čest a svědomí, že budu ctít právo a etiku povolání advokáta a chránit lidská práva. Slibuji, že budu dodržovat povinnost mlčenlivosti a dbát důstojnosti advokátního stavu...“, který musel či musí každý advokát složit, pokud chce být advokátem, a zákonem č. 198/1993 Sb.?
4. Jakým způsobem řešíte rozpor mezi ustanovením § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii v platném znění, a zákonem č. 198/1993 Sb.
5. Je slučitelný výkon mandátu poslance či senátora Parlamentu ČR či člena Legislativní rady vlády ČR a aktivním výkonem advokacie dle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění.
6. Projednávaly někdy orgány České advokátní komory slučitelnost uvedenou v otázce č. 5) tohoto podání? Pokud ano, kdy, kde a s jakým závěrem (výsledkem) a kde lze tento materiál dohledat. Pokud tento materiál není veřejně dostupný, žádáme o jeho zaslání.

2.

Komora jako povinný subjekt nejprve šetřením zjistila, zda žádané informace vůbec existují, a pokud ano, zda je možné je dle právní úpravy dané zákonem o SPI a s přihlédnutím k Zákonu o advokacii č. 85/1996 Sb., ve znění pozdějších změn a doplnění, dále též jen „ZA“, žadateli poskytnout.

3.

První část žádosti v bodě jedna formulované žádosti, totiž zda Komora vede či vedla evidenci advokátů, kteří byli v době od 25.února 1948 do 17.listopadu 1989 členy Komunistické strany Československa (zkr. KSČ), vyhodnocuje Komora dle obsahu žádosti jako žádost o informaci, přičemž jde o informaci existující a bylo na ní žadateli lze odpovědět (děje se tak samostatným

sdělením – poskytnutím informace). Ačkoli toto odůvodnění odůvodňuje rozhodnutí odmítnutí žádosti (o poskytnutí „informace“), jen pro úplnou přehlednost se zde poznamenává, že žadateli byla samostatným sdělením poskytnuta informace, že žádanou evidenci Česká advokátní komora nevedla a nevede.

4.

Pokud žádal žadatel v prvním až čtvrtém bodě své žádosti tam uvedené „informace“, obsahově ovšem odpovědi na otázky (z toho v bodě jedna jde o dva dotazy), nelze mu takovou „informaci“ poskytnout z důvodů níže uvedených.

5.

Poznamenává se, že – vzhledem k závěru uvedenému v bodě 4 shora – pojem „informace“ je pojmem jednoduchým pouze zdánlivě, neboť s výkladem tohoto pojmu jsou nutně spojeny názory judikatury.

Předně je třeba uvést, že definice informace pro účely zákona o SPI je obdobou definice dokumentu ve směrnici 2003/98/ES ve znění Směrnice 2013/37/EU. Podle článku 2 odst. 3 této Směrnice se "dokumentem rozumí: a) **OBSAH** na jakémkoli nosiči (**psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka**); b) jakákoli **ČÁST** takového **OBSAHU**".

Dále se uvádí, že i dosavadní judikatura konstatuje, že poskytováním informací je především poskytování jejich **obsahu**. Pokud určitý obsah (např. telefonického hovoru) nebyl zaznamenán na nosiči nebo určitá skutečnost vůbec nenastala (jednání se nekonalo apod.), pak nutně takový "zaznamenaný obsah", resp. obsah nezaznamenaný, nebo jeho část, poskytnout nelze.

Jinak lze také odkázat na ust. § 2 odst. 4 zákona o SPI, tedy že vymezení neexistující informace jako faktického důvodu odmítnutí žádosti odpovídá tomu, že **povinnost poskytovat informace se netýká** vytváření nových informací, ale také **dotazů na názory**.

Komora jako povinný subjekt by sice žádosti o poskytnutí neexistující informace mohla vyřídit neformálním sdělením, že jako povinný subjekt požadovanou informaci nemá a zároveň není povinna ji mít, ale tento postup soudy neakceptují (v následném sporu mezi „neuspokojeným“ žadatelem a povinným subjektem) a proto Komora v této konkrétní věci postupuje dle obecného požadavku soudu (soudů) a vydává proto rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 zákona o SPI.

6.

Jakkoli by tím odůvodnění odmítavého rozhodnutí Komory jako povinného subjektu mohlo skončit, nic Komore nebrání v tom, aby (v rámci odůvodnění) sdělila následující:

a)

Komora byla zřízena zákonem č. 128/1990 Sb. (ten byl zrušen zákonem č. 85/1996 Sb.). Ten ve svém přechodném ustanovení § 43 stanovil, že advokáti, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona (to je ke dni 1.7.1990) členy krajských sdružení advokátů a Městského sdružení advokátů v Praze, jsou advokáty podle tohoto zákona a Komora je zapíše do seznamu advokátů bez žádosti. Zákonodárce tedy ani v době probíhajících zásadních společenských změn po Listopadu nestanovil jako podmínku výkonu advokacie nečlenství v KSČ (resp. obecně v politických stranách používajících v názvu „komunistická“).

Protože ani takové zjišťování (pro posouzení splnění podmínek pro zápis do seznamu advokátů) a tím méně vedení evidence, což je dotaz žadatele v druhé větě bodu první otázky, zákonodárce

nestanovil (neuložil), tak taková evidence od počátku obnovy svobodné advokacie od účinnosti zákona č. 128/1990 Sb. vedena nebyla a není.

b)

Komora nezjišťuje, kolik přesně na jednotky bylo členů KSČ ke dni 1.7.1990 a nevedla seznam členů této politické strany. Komora ale předpokládá, že žadatel se neptá ve skutečnosti na to, kolik členů KSČ bylo „členy“ Komory, ale kolik „členů“ Komory bylo členy KSČ. S výhradou, že nehovoříme o „členech“ Komory, ale o advokátech zapsaných v seznamu advokátů, který Komora vede, se uvádí, že Komora v seznamu advokátů nezapisuje členství advokáta v politické straně, tedy ani členství v (bývalé) KSČ, jejich politickou organizovanost nezjišťuje.

Tolik k bodu jedna žádosti žadatele a tam formulovaným (zbylým) dvěma dotazům žadatele.

7.

V bodě druhém své žádosti - dotazu se žadatel ptá na to, jak Komora realizuje (tedy provádí) zákon č. 198/1993 Sb.

Předně se zde připomíná, že uvedený zákon nabyl účinnosti ke dni 1.8.1993, a to již byla svobodná advokacie obnovena tři roky a jeden měsíc.

Uvedený zákon uložil povinnosti (povinnost realizovat tento zákon) soudům v § 6, stanovil datum splatnosti rehabilitačních dluhopisů (§ 7), pověřil vládu k nápravě křivd v oblasti sociální, zdravotní, finanční a důchodové (§ 8).

Za zavrženíhodný uvedený zákon označil „režim“ založený na komunistické ideologii a za organizaci zločinnou a zavrženíhodnou označil „Komunistickou stranu Československa“.

Uvedený zákon nestanovil žádné zcela konkrétní „úkoly“, povinnosti Komoře jako organizaci advokátů (ani vůči sobě samé jako profesní komoře, ani vůči advokátům, z nichž někteří s pravděpodobností hraničící s jistotou členy KSČ byli), ani advokátům, ani advokátním společenstvem ani advokátním sdružením.

Pokud se tazatel ptá na jednotlivé advokáty s odkazem na konkrétní ustanovení Zákona o advokacii, je jeho dotaz konkretizován v bodě třetím a čtvrtém jeho žádosti.

8.

V bodě třetím žádosti - dotazu žadatel sděluje svůj subjektivní názor na rozpor mezi Zákonem o advokacii a zákonem č. 198/1993 Sb., nicméně se konkrétně ptá na ust. § 5 odst. 1 písm. j) Zákona o advokacii.

Rozpor mezi zákony, nastal-li, musí řešit zákonodárce nebo soudy výkladem zákona (zákonů).

Protože v písm. j) shora odkázaného ustanovení Zákona o advokacii je formulována povinnost žadatele o zápis do seznamu advokátů složit slib, a tato zákonná úprava je obsažena v Zákoně o advokacii č. 85/1996 Sb. od jeho účinnosti ke dni 1.7.1996, tedy po účinnosti Zákona č. 198/1993 Sb., lze mít důvodně za to, že toto ustanovení samo o sobě se Zákonem č. 198/1993 Sb. v rozporu není.

Pokud žadatel (tazatel) má za to, že slib v tomto znění nemohou složit všichni ti, kdož byli v minulosti členy KSČ, opak je pravdou – slib musí složit každý žadatel o zápis, nesložení slibu znamená nezapsání žadatele do seznamu advokátů.

Pokud žadatel má za to, že všichni advokáti (všichni žadatelé o zápis do seznamu advokátů), kteří byli v minulosti členy KSČ jsou automaticky diskvalifikováni a nemají (neměli) být zapsáni do seznamu advokátů vedeného Komorou, nelze jeho názor sdílet – zákonodárce takovou povinnost Komoře nestanovil. Kolektivní odpovědnost nemá zde místo.

Individuální posouzení „charakteru“ žadatele o zápis tak nevede přes ustanovení § 5 odst. 1 písm. j) Zákona o advokacii, nýbrž přes ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) Zákona o advokacii, což je ovšem následující dotaz žadatele.

9.

V bodě čtvrtém své žádosti - dotazu žadatel sděluje svůj subjektivní názor na rozpor mezi Zákonem o advokacii a zákonem č. 198/1993 Sb., nicméně se konkrétně ptá na ust. § 5 odst. 1 písm. d) Zákona o advokacii.

Rozpor mezi zákony, nastal-li, musí řešit zákonodárce nebo soudy výkladem zákona (zákonů).

Protože v písm. d) shora odkázaného ustanovení Zákona o advokacii je formulována povinnost žadatele o zápis do seznamu advokátů být bezúhonný, a tato zákonná úprava je obsažena v Zákoně o advokacii č. 85/1996 Sb. od jeho účinnosti ke dni 1.7.1996, tedy po účinnosti Zákona č. 198/1993 Sb., lze mít důvodně za to, že toto ustanovení samo o sobě se Zákonem č. 198/1993 Sb. v rozporu není.

Konstatuje se, že podmínka bezúhonnosti je zmíněna v ust. § 8 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 8 odst. 2 Zákona o advokacii. Zákonodárce zde ukládá Komoře již do seznamu advokátů zapsaného advokáta vyškrtnout, zjistí-li se následně, že zapsaný advokát nesplňuje některou ze zákonných podmínek pro zápis do seznamu. Tuto povinnost Komory, a tím i její oprávnění, ovšem zákonodárce omezil dobou jednoho roku ode dne, kdy se o nesplnění podmínky pro zápis dozvěděla. Takové časové omezení ovšem neplatí mimo jiné pro podmínku bezúhonnosti advokáta.

Je na aktivitě kohokoli (včetně žadatele), aby případně Komoře signalizoval konkrétní chování (jednání i opomenutí) zapsaného advokáta a Komora v každém takovém jednotlivém konkrétním případě onu signalizaci posoudí. Z logiky věci nemůže jít o prosté členství v politické straně. Pokud by tomu tak bylo, tak by jistě zákonodárce v tzv. Lustračním zákoně definoval, že každý, kdo byl členem – zde vzhledem k dotazu žadatele – bývalé KSČ nesmí vykonávat povolání advokáta, a to zákonodárce nečiní. Výkon advokacie ovšem není funkcí, jde o výkon povolání (přístup k výkonu povolání je jedním ze základních práv chráněných Ústavou a Listinou), povolání soukromého (advokáti nejsou živnostníky, ale stejně jako několik dalších desítek povolání jsou při individuálním výkonu advokacie osobami samostatně výdělečně činnými).

10.

V bodě pátém a šestém formulované žádosti (jde o dotazy), totiž

- zda je slučitelný výkon mandátu poslance či senátora Parlamentu ČR či člena Legislativní rady vlády ČR a aktivním výkonem advokacie dle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění, a
- zda někdy projednávaly orgány České advokátní komory slučitelnost uvedenou v otázce č. 5) tohoto podání? Pokud ano, kdy, kde a s jakým závěrem (výsledkem) a kde lze tento materiál dohledat. Pokud tento materiál není veřejně dostupný, žádáme o jeho zaslání,

vyhodnocuje Komora dle obsahu žádosti jako žádost o informaci, přičemž jde o informaci existující a bylo na ní žadateli lze odpovědět (děje se tak samostatným sdělením – poskytnutím informace). Ačkoli toto odůvodnění odůvodňuje rozhodnutí odmítnutí žádosti (o poskytnutí „informace“), jen pro úplnou přehlednost se zde poznamenává, že žadateli byla samostatným sdělením poskytnuta informace, že výkon advokacie je slučitelný s výkonem mandátu poslance a senátora Parlamentu ČR, a také s postavením člena Legislativní rady vlády (dotaz je vnímám jako dotaz na „členství“ – advokát nesmí být v postavení zaměstnance Legislativní rady vlády, resp. Úřadu vlády ČR) s tím

ovšem, že v jednotlivých případech může však sama povaha této veřejně funkce poslance či senátora vylučovat výkon jiné výdělečné činnosti, včetně výklonu advokacie, a že touto otázkou se Komora zabývala, a to jednak pro advokáty (publikováno ve Věstníku ČAK č. 3/1997) a pro advokátní koncipienty (uveřejněno v oznamovací části Věstníku ČAK č. 4/2006), zde ovšem s výhradou, že výkon takové veřejné funkce nesmí být na úkor řádného plnění koncipientůvých povinností v rámci pracovní doby.

11.

Poslední konstatování se činí stran poznámky žadatele v dovětku jeho žádosti (označené jako odůvodnění jeho žádosti), totiž že advokáti získali v průběhu roku 2017 pozici monopolního poskytovatele právních služeb a právní pomoci. Opak je pravdou.

I nyní, stejně jako od obnovení advokacie jako svobodného povolání v roce 1990, mohou právní služby na území České republiky poskytovat i další osoby. Jejich profesní označení je uvedeno v Zákoně o advokacii (ust. § 2 odst. 2) jednak výčtem, jednak obecným odkazem na další, zvláštní zákon, pokud ten svěří i dalším osobám poskytování právních služeb.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání (§ 16 odst. 1 zákona o SPI).

Odvolání lze podat do 15 dnů ode dne jeho oznámení /§ 20 odst. 4 písm. b) zákona o SPI ve spojení s § 83 odst. 1 Správního řádu/, o odvolání rozhoduje předseda České advokátní komory v postavení nadřízeného orgánu /§ 20 odst. 5 zákona o SPI/.

JUDr. Milan Hoke
vedoucí odboru sekretariátu a právního ČAK

ČAK 162037/12LP

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Praha, 26. 9. 2018

Naše čj.: 01.35-000001/18-053

Vaše žádost doručena dne: 11.9.2018 dle zákona č. 106/1999 Sb.

Česká advokátní komora (dále též jen ČAK nebo Komora) obdržela dne 11.9.2018 žádost dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších změn a doplňků (dále též jen SPI), od [REDACTED] se sídlem Petrovice 19, 386 01 Osek.

Žadatel Komoře žádal poskytnout informace, doslova uvedeno „a to na níže uvedené otázky“, přičemž Komora takovou žádost čte tak, že žadatel žádal poskytnout informace podáním odpovědi na níže uvedené otázky, a sice

1. Zda vedete či jste vedli evidenci advokátů, kteří byli v době od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989 členy Komunistické strany Československa (zkr. KSČ). Pokud jste tuto evidenci nevedli a nevedete, z jakého důvodu? Kolik členů bývalé KSČ je členy České advokátní komory?
2. Jakým způsobem a v praxi u jednotlivých advokátů realizujete zákona č. 198/1983 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu?
3. Jakým způsobem řešíte v praxi rozpor mezi slibem advokáta, který dle § 5 odst. 1 písm. j) zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii v platném znění zní (dle citace žadatele) „...Slibuji na svou čest a svědomí, že budu ctít právo a etiku povolání advokáta a chránit lidská práva. Slibuji, že budu dodržovat povinnost mlčenlivosti a dbát důstojnosti advokátního stavu...“, který musí každý advokát složit, pokud chce být advokátem, a zákonem č. 198/1993 Sb.?
4. Jakým způsobem řešíte rozpor mezi ustanovením § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii v platném znění, a zákonem č. 198/1993 Sb.
5. Je slučitelný výkon mandátu poslance či senátora Parlamentu ČR či člena Legislativní rady vlády ČR a aktivním výkonem advokacie dle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění.

6. Projednávaly někdy orgány České advokátní komory slučitelnost uvedenou v otázce č. 5) tohoto podání? Pokud ano, kdy, kde a s jakým závěrem (výsledkem) a kde lze tento materiál dohledat. Pokud tento materiál není veřejně dostupný, žádáme o jeho zaslání.

Samostatným rozhodnutím Komora odmítla podat informace ohledně žádostí – dotazů obsažených shora v bodu jedna (otázka ve druhé a třetí větě) a v bodech dvě až čtyři.

Touto odpovědí Komora žadateli sděluje, že mu žádanou informaci poskytuje takto:

- a) k žádosti obsažené v bodu jedna, věta první:

Česká advokátní komora evidenci advokátů, kteří byli v době od 25.února 1948 do 17.listopadu 1989 členy Komunistické strany Československa (zkr. KSČ), nevedla a nevede.

- b) k žádostem obsažených v bodech 5 a 6:

Výkon advokacie je zásadně slučitelný s výkonem mandátu poslance a senátora Parlamentu ČR, a také s postavením člena Legislativní rady vlády (dotaz je vnímán jako dotaz na „členství“ – aktivní advokát, což je advokát, který nemá pozastaven výkon advokacie či není ze seznamu advokátů vyškrtnut, nesmí být v postavení zaměstnance Legislativní rady vlády, resp. Úřadu vlády ČR) s tím ovšem, že v jednotlivých případech může však sama povaha této veřejné funkce poslance či senátora vylučovat výkon jiné výdělečné činnosti, včetně výklonu advokacie, a že touto otázkou se Komora zabývala, a to jednak pro advokáty (publikováno ve Věstníku ČAK č. 3/1997) a pro advokátní koncipienty (uveřejněno v oznamovací části Věstníku ČAK č. 4/2006), u nich ovšem navíc s výhradou, že výkon takové veřejné funkce nesmí být na úkor řádného plnění koncipientských povinností v rámci pracovní doby.

JUDr. Milan Hoke
vedoucí odboru sekretariátu a právního

Česká advokátní komora
110 00 Praha 1, Národní tř. 16
2